

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XVII. Exaudi Deus iusticiam meam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

*Lætitia stant ante tuos & gaudia uultus
Perpetuo, & dextræ gloria iuncta tuæ.*

PSALMVS XVII.

Exaudi Deus iusticiam meam.

ARGUMENTVM.

Est simile argumentum cum Psalmo duo decimo : orat enim contra Pseudoprophetas & Hæreticos, ac petit, ut Deus eum conseruet in sana doctrina. Significat autem se propter uerbum fuisse in odio, & accusatum tanquam Hæreticum, sicut hodie quoque uidemus ueram Ecclesiam sustinere crimen hæreseos &c.

*Ignauis monachi, pepones & inertia terræ
Pondera, degeneri dedita turba gula :
His digni precibus quibus exagitentur in horas,
Quos effusa Dei iudicis ira premat.*

Oratio Davidis.

HAs precor ô placida tam iustas aure querelas,
Cuncta pater stetus percipe uerba mei.
Explorare uelis attenda mente quid orem,
Non falso ex animo nostra querela uenit.
Iudice te stet iusta meæ sententia caussa,
Et, quo cuncta soles lumine, recta uide.
Omnia nota mei tibi sunt sensa intima cordis,
Qui ne nocte quidem te sine solus eram.
Conflato argentum me sicut in igne probasti,
Scoria nec mendax ulla reperta tibi est.

Precatio, cui addit circumstantias, quod serio oret, & bene sibi conscius, hæc exordij loco prefatur, donec ueniat ad principale negociū.

C

Quæ

Quæ loquar illa eadem sententia firma sequetur,
 Non erit à sensu dissona lingua meo.
 Omnia sectabar quæcunq; es uerba locutus,
 His mea nuniui sensa, cor, ora, fidem.
 Ne quid in humanis operum caligine nugis
 Laberer, ausurus facta nefanda sequi.
 Insidiatorum peragraui lustra latronum,
 Tutus ab insidijs per tua uerba fui.
 Firma quæso meos tua per uestigia gressus,
 Nec cadat in media lubrica planta uia.
 Auxilium ut ferres querula te uoce rogabam,
 Audi quas timido fundimus ore preces.
 Eia age mirentur populi, fac sentiat orbis,
 Quæ uenia foucas, qua pietate tuos.
 Saluator tibi fidentum, sciat impius isthæc,
 Spicula cui dextræ sunt odiosa tuæ.
 Tam tua me uigili custodia lumine seruet,
 Quam seruari oculi pupula cara solet.
 Non secus ac suauis requiescam tutus in umbra,
 Si tua magna meum contegat ala caput.
 Protege me, uelutiq; tuis defende sub alis,
 Impia dum miserum perdere turba studet.
 Insidiantur enim nec cessant, quærere, qua nam
 Hanc animam perdant conditione, mali.
 † Quandoquidem magnis inter se conuenit istis
 Hoc opus, hinc audent multa superba loqui.
 Quo me cunq; pedes, quo me uia ducit, id unum
 Curant ut possim qualibet arte capi.
 Omnia prospiciunt circum, qua fraude dolisq;
 Prostratum terræ me sine fine premant.

Principalis p
 positio preca-
 tionis, ut ser-
 uet eum con-
 tra impiam do-
 ctrinam.

Suauis figura
 quod Deus Ec-
 clesiam curet,
 sicut pupillam
 oculi.

†
 Narratio, qua
 exponit peri-
 culū, quod est
 a Pseudopro-
 phetis, & im-
 pia doctrina, p-
 rinet autem ad
 rationem pro-
 positionis.
 Consilia Eccle-
 siæ malignan-
 tium.

Impius

Impius assimilis raptori est ipse Leoni,
 Cui se uam stimulat præda petita famem.
 Non secus ac catulus rapidi genus acre Leonis,
 Qui pavidus captans infidet antra feras.
 Surge fer auxilium, uires prosterne superbi,
 Victricem dextram sentiat esse tibi.
 Bripe me uitamq; meam de fauce maligni,
 Victorem gladium sentiat esse tibi.
 Assere me dira manuum de gente tuarum,
 De genere hoc quod adhuc uita superstes habet.
 Qui sua uiuentes capiunt iam præmia, quorum
 Implesti uentres de ditione tua.
 Quos proles numerosa beat, qui deinde relinquunt
 Reliquias pueris diuitiasq; suis.
 Verum ego iusticia mentem comitante quietam,
 Accipiam uultus gaudia plena tui.
 Cumq; apparuerit species tua uera, quietus,
 Et satur & tota mente beatus ero.

PSALMVS XVIII

Diligam te Domine fortitudo.

ARGUMENTVM.

Est gratiarũ actio, quod per Deum in uarijs periculis, quæ inimici, hostes, seditiosi concitarant, sic seruatus. Ponitur hic Psal. & Reg. XXII. Haber autem fere perpetuam periculorum narrationem, nisi quod aspergit affectus orationis, & gratiarum actionis.

C 2

C 17

*
 Repetit propositi-
 onem, utriusque enim petit
 ut & ipse in sa-
 na doctrina ser-
 uetur, & impij
 doctores pere-
 ant.

Vocat gentem
 manuũ Domi-
 ni contra quos
 Dominus ma-
 num extendit
 ad eos arripi-
 endos & puni-
 eudos.
 Illustris anti-
 thesis. Isti nihil
 querunt, q̄ bo-
 na præsentis
 uitæ. Mihi aut
 maius est quod
 me ornas hic
 tua iusticia, &
 exusciras inno-
 uam & æternã
 uitam post mor-
 tem.